

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

10. Mendes Pintus Soc. ingred. in Iaponit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

uifat.] hæc ille, quibus addebat valdè humaniter Proregi munus, arma quædam, quibus reges duos bello expugnarat: atque hic demùm Barreto perſuaſum, nauigationem illam ad Iapones ſuam, diuincertò eſſe conſilij, adèd viſa eſt à fortuito abeſſe, ac Deo diſpenſante, ſibi nec ante nec poſtea, ſed eo rerum articulo à Prorege mandari cui teneriter flens, reſpondit, ſe propterea adeſſe. Profectione igitur cum Prorege decreta; Fernandus Mendez abſque mora rem ſuam partiri; bis mille aureos in Luſitaniam conſcribere propinquorum quorundam egeſtati leuandæ; in pauperes alios quater mille: ſeruos ſuos donare libertate, tribus exceptis qui flendo, & obſecrando ſuum erga herum teſtati amorem, & quocumque luberet gentium pergere, fidele obſequium; extorſere ab eo vt retinerentur. Ad hæc attalica, auro & bombice eleganti opere intexta coëmere, donum tribus illis Iaponiæ regibus: ſuiſque diſtribendis bonis longè vberius gaudere quam olim quærendis, & exaggerandis. Quod vbi Prorex de illo cognouit, laudauit mirifice, dignumq; cenſuit cui ſuo nomine ad Regem Bungi legationem crederet, cum muneribus, & litteris, quibus Patres, & ſingulariter Barretum commendabat. Omnia in prociuctu erant præter ducendos ad fundationem Amangucciani Collegij ſocios; ac delectus quidem ex Collegio Goano fieri cum deberet ex eo tam multi tot lachrimis conſcribi vrgebant, vt nulla res grauius anxium Barretum, habuerit: ipſos quoque de ſeminario pueros ad hoc ambiendum, tanta æmulatio incitauit, vt annuendum aliquibus fuerit. Ex iis quinque ſelecti ad condiſcendam Iaponum linguam magis idonei; qui mittendis deinde in Iaponiam Patribus, interpretes fierent; aliorum repulſa promiſſi chirographo mitigata, quo ſpes illis dabatur, fore quoque vt ſuo tempore in Iaponiam mitterentur: de noſtris bona ſors Gaſpari Villelæ obtigit, cui nondum Sacerdotes, quatuor acceſſere, cum Mendæ ac tribus mancipiis, nec vltra quintum & decimum exiuit numerus: tamenſi plurimos tam glorioſi operis vulgata fama ſtimulaſſet ad petendam in eo partem, & in nauis locum nobiles Luſitanos, etiam matronas, (& quod mirum iam anus,) vt Iaponenſibus feminis annunciarent Chriſti legem. Equè omnibus negatum, quod paucis concedi abſque offentione multorum non poterat: quosdam tamen repulſæ impatiens pietas ad hoc egit, vt nauim portu exeuntem ſequerentur exiguis lintribus, conſtantes, aſſectaturos ſe vel in altum mare, donec periculi miſeratione aſſumerentur intra nauim: condicta in diſceſſum die Nunnius Barretus, Baltazarem Diaz in prouincia regenda ſibi ſubſtituit.

10.
Mendes
Pintus Soc.
ingred. in
Iaponit.

Sub occaſu Chororum in Inſulam traiecit, ſalutaturus vltimùm cum ſuis Reginam Deiparam, & precaturus itineri ab ea benedici, cuius ante illius aram prima deſideria concepiffet. Noctem ferè ad illius pedes orando traduxere; hinc cælo albente, Aprilis quinto & decimo, anni 1554. Nunnius rem Sacram fecit, in qua votorum inſtaurationem, in Societate vſitatam, ſumptioni Euchariftiæ præmiſit: profeſſionem
votorum

votorum quatuor etfi haberet ab Ignatio mandatam nondum ediderat, quod præsto esset nemo qui publicè illam admitteret, distulitque illam magna voluntate, quò, vti aiebat maiori otio, maculas animi liceret, pluribus lacrimis delere, antequam se Deo sacrum dedicaret: post hunc singuli sociorum sua quisque instaurat vota, sensu incredibili pietatis, & sancto inuicem complexu caritatem mutuam confirmat. Spectabat hæc Mendez auidè, vtque puras animi voluptates nunquam antea experti, solent ad primum earum saporem ebrij vltra modum exire, & se promissis illigare, quorum, illo cessante pietatis primæuæ dulci fauonio eos pœniteat, ita Mendez, omisso de sumptibus monito, quos iussit Christus ante computari quàm admoueatut ædificando manus, ardens, flens & in Deo totus, parique cum aliis voce, paupertatis votum, castitatis & obedientiæ nuncupat; viuendi moriendique in Societate, totum se suamque rem omnem in vsum Christianitatis Iaponicæ conferendi. Huius primas voces cum quidam è Sociis tentasset abrumpere, ille toto feruoris imperu properans, inceptum peregit. Nunnius cœlitus factum existimans confirmauit, piaque admonitum cohortatione, recepit in Societatem: illinc digressus à Patribus, & ab iis requisitus deprehensus est in templo, pretiosos sibi annulos detrahens, & iis pueri Iesv digitos coronans, quem illic statua Virginis inter brachia sustentabat. Fumi omnes hi piorum motuum & bullæ, vndæque feruidæ nouitatis, quas infrigidauit sensim tepor, & tandem extinxit. Solenni religionis officio perfuncti vela pandunt in nauì Norogniæ qui Malacensi Præfecto Atradi succedebat; Aluaro dico Atradi, crudo illi vt olim retulimus, patientissimi Xauerij, & sacrilego vexatori, qui tunc suam acturus causam, exauctoratus, reus, vincetus, Goam portabatur, vt vaticinatus illi fuerat vir sanctus. Fuit nostris hæc nauigatio ærumnosa & aded lenta, vt nisi post nonas Iunias non applicuerint Malacam, vbi iam ventis in Iaponiam defectum mare, illos mensibus plus decem tenuit in hibernis. Illic Nunnium eiusque socios, vrbs elapidationis perpetuæ, & sarculi indiga occupatissimos habuit, summeque vtilis. Dabant ministerium ægrotis in nosocomio; stipem sibi ad victum qualemcumque ipsimet corrogabant, interque hos Mendez communi tamen eatenus habitu quoad esset Proregis legatione absolutus. Is quondam eo in portu notissimus & diu locuples, lautique negotij mercator, tunc autem humilis & mendicans, magnum de se ostentum populo præbebat, maiorem prudentibus etiam ethnicis philosophiæ veræ ansam, aiebantque vitæ post hanc melioris securos omnino esse Christianos, quando certa illius fiducia, vir magnificus, & diues sponte in hanc probrosam mendicitatem descenderet, dum & Casciges & Braehmanes, factorum suorum nundinatione certarent ditescere, quod sola nossent præsentia & caduca bona. Prælectionibus aliquot Nunnius scripturæ loca per hebdomadam nonnulla explicabat nunc è nouo, subinde ex veteri instrumento. Diebus Mercurij de Misericordiæ officiis apud eius sodales in eorum templo verba faciebat.

Partriculam aliquam psalmorum de pœnitentia diebus veneris tractabat, commouendis potius auditoribus quam erudiendis: post hoc flagellatid sequebatur. Hac strenuitate instantem operi oppressit morbus, ex quo nondum refectus, calendis Aprilis anni 1555. ventis tunc nauim Iaponiam versus vrgentibus, coactus est soluere; sed instituendis Malaia pueris Ludouicum Froes vnum è Sociis reliquit, mœstissimum & postremas salutationes multis lachrimis miscentem, quamvis illi eius dumtaxat profectio reiiceretur in tempus commodius, quo in Iaponia multos annos longe alio fructu quam Nunnius exegit.

11.
Iter Nunnij
in Iapon. &
Sinis.

Lembo veli auriti regio vehebatur Nunnius, quassò & veteri nec tempestatibus illorum tractuum horrendis facile emerfuro, ductore potissimum nauarcho. matris illius valde rudi. Quare confectis milliaribus non multis, in latentem scopulum impegit cercurus, omnino confringendus, si plenis velis actus esset. Hæsit tamen infixæ scopulo carina, & nauis illac præteruictæ implorandum per scapham exploratoriam auxilium fuit, vt inde reuellerentur incolumes. Expeditus ab ea remota cercurus, & vitatis fuga Maurorum nauigijs quinquaginta, lateratisque vento, cum euerfionis periculo velis, denique Patanem applicuit. Illic dum aquantur, ex nautis quinque aufugiunt; globo alij barbarorum ex insidijs appetiti vix seruitutem, aut necem euaserunt. Hinc mari transuerso in Iaponiam contendunt, subeuntque Pulocondoris sinum, vbi à zephyro ad libyn, nauis latus, procella quatitur tam formidabili, vt certum instaret exitium, quod magno labore in Pulorimanum de lati proximam insulam declinant. Onerariæ illac duæ ex Lusitania, paulo post in Sinas transibant, quarum altera Francisci Tuscani Nunnio peramici, cui certo persuasit lembo illo, eaque per maria si porro pergeret, in perniciem rapi minimè dubiam, sua igitur inuitatum nauis, volentem in Sinas omittæ Iaponia tulit, Lembo infido, & debili Malacam remisso. Sancianum ad medium Iulij attigere, ac sepulcrum vbi Xauerij sanctum cadauer iacuerat supplicabundi adiere: solenni ritu Nunnius super eo diuinam rem fecit. Lampazonem hinc itur Sinensis oræ desertam in insulam, Lusitanis ad commercia permissam, qui tunc ibi circiter quadringenti cum sinensibus negotiabantur. Adiculam sacram ibidem illico nostri tetendere, tecto videlicet, & parietibus contexta ex palea expansis, nec tamen pro loco auarè ornatam, vbi Lusitanos in omnium maximo æternitatis negotio iuuabant. Qui labor exhibet tam utilis, vt illius seu memor, seu crebri secessus ad meditandum inter seculas, nullam sibi tempus scripserit Nunnius fluxisse vnquam iucundius; intermissis enim quotidie latebris præsto erat ad erudienda de fidemancia ad conciones, & confessiones, ex quibus locatæ legitimis nuptiis, concubinæ; alieni restitutiones; conciliatio simultatum eadem, & strageminantium. Ter enim contigit nauium Præfectos sua quædam ob luctra discordes ad arma ex iurgiis profilire, & sua quemque nautarum & militum cum turma in pugnam accingi, quos sua Nunnius sedauit industria.